

Af *Flemming Jensen* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til, at den nuværende, omstændelige procedure ved godkendelse af folkeskoleprojekter i kommunerne forenkles?“

Skriftlig begrundelse.

I henhold til undervisningsministeriets cirkulære af 12. marts 1970 kan det komme på tale, at skoleprojekter skal til høring 13 steder, en procedure, som virker både forsinkende og fordyrende for kommunernes skolebyggeri.

Flemming Jensen: Baggrunden for mit spørgsmål skal søges i den kendsgerning, at undervisningsministeriets cirkulære af 12. marts 1970 pålægger kommunerne en overordentlig trang vej, når det gælder om at få en skole rejst. Jeg er helt klar over, at intentionerne må have været at drage flest muligt af de kommende brugere ind i beslutningsprocessen, men det forekommer mig at være lidt rigeligt, når et skitseprojekt til en skole skal til udtalelse for det første i fælleslærerådet, for det andet i skolekommissionen og for det tredje i fritidskommissionen; man må jo huske, at i forvejen har en række andre kommunale udvalg arbejdet med tingene. Men drejer det sig om om- og tilbygninger, skal man yderligere hos lærerrådet og skolenævnet, og så står der i cirkulæret noget højst ejendommeligt, nemlig at man kan indhente erklæringer hos ungdomsskolenævn, hos fritidsnævn og hos voksenundervisningsnævn.

Når hele denne procedure er iagttaget, skal kommunerne yderligere forelægge sagen for amtsrådet, der igen skal indhente erklæring hos amtskonsulenten for folkeskolen, hos amtskonsulenten for fritidsundervisningen og hos amtslægen. Oveni det anbefales, at yderligere en arkitekt ser på det hele, nemlig en af amtsrådet honoreret. Det forekommer at være en meget nem og smidig vej, som gøres endnu mere forståelig af, at totalprojektet skal igennem hele den samme mølle med undtagelse af amtsrådet.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Nu har hr. Flemming Jensen her nævnt væsentlige træk af proceduren, og jeg skal ikke forlænge drøftelsen med at gentage

dette. Men jeg vil gerne sige, at proceduren for godkendelse af folkeskolebyggeprojekter er fastlagt i loven om styrelsen af kommunernes skolevæsen, lov nr. 44 af 9. februar 1970, og det er i henhold hertil, at undervisningsministeriets cirkulære af 12. marts 1970 er udstedt.

Det er rigtigt, som hr. Flemming Jensen nævnte det, at der er denne procedure, og den indebærer jo, at der på det kommunale plan sker en høring dels af folkevalgte instanser, dels af pædagogisk-teknisk sagkyndige. Formålet hermed er jo at sikre, at de forskelligartede interesser i skolens udformning har mulighed for at komme til orde, men det må erkendes, at der derved let opstår en risiko for forhaling af godkendelsesproceduren; det er jeg enig i.

Undervisningsministeriet er opmærksom på dette problem. Det i 1970 nedsatte folkeskolens byggeudvalg har bl. a. til opgave at udarbejde forslag til retningslinjer for sagsbehandlingen af projekter til folkeskolebyggeri, og udvalget vil herunder overveje muligheden for en forenkling af den nuværende procedure, men det bør dog vel understreges, at dette ikke bør ske på bekostning af de berettigede interesser, som man fra forskellig side har i skolens indretning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ole Vig Jensen* til undervisningsministeren:

„Hvilke bevæggrunde har ministeren haft til at ændre beslutningen om at etablere et voksenpædagogisk undervisningscenter ved Odense universitet fra 1. november i år, og hvad er ministerens videre planer i denne sag?“

Skriftlig begrundelse.

I en udtalelse til dagspressen har ministeren meddelt, at oprettelsen af det voksenpædagogiske undervisningscenter i Odense foreløbig skrinlægges. Der ligger ikke i udtalelsen noget tilsagn om, hvornår planen senere vil kunne realiseres, og på denne baggrund vil det være ønskeligt nærmere at få præciseret ministerens videre planer i denne sag.

Der er i alle kredse inden for voksenundervisningen stillet store forventninger til dette